

Petica

List učenika i učitelja OŠ Mikleuš

god. XV, br. 14, lipanj 2012.

TEMA BROJA:

155 godina školstva u Mikleušu

- ZANIMLJIVE OSOBE
- MLADE GLAZBENE NADE
- S TANJOM POVJERLJIVO
- U POSJETU DAVNOM PRETKU

Dragi učenici i učitelji, dragi roditelji i svi prijatelji škole,

pred vama je novi broj Petice šarolika sadržaja koji su stvarali učenici zajedno sa svojim učiteljima. Oni su pronašli zanimljive osobe našeg mjesta, zanimljive talente u našoj školi, povjeravali se svojoj Tanji, putovali i bilježili zanimljivosti, a tijekom školske godine obilježili značajnije datume, plesali, pjevali, uređivali školski vrt, slikali, pisali... i stigli do kraja još jedne školske godine. A naši osmaši stigoše do kraja osnovnoškolskog obrazovanja. I tako već 155 godina generacije odlaze, generacije dolaze, odlaze, dolaze... A škola dočekuje i ispraća.

Sto pedeset pet godina školstva u Mikleušu tema je našega lista. O tome govori ravnatelj Dragan Kraljik.

SADRŽAJ:

155 GODINA ŠKOLSTVA U MIKLEUŠU	3-4
ZANIMLJIVE OSOBE MIKLEUŠA.....	5-6
MLADE GLAZBENE NADE	7
S TANJOM POVJERLJIVO	8-9
S NAŠIH PUTOVANJA.....	10-11
OBILJEŽILI SMO.....	12-20
PROJEKTI.....	21-24
SVAŠTARICA	25-30
GENERACIJA NA ODLASKU.....	31

Nikolina Augustinović, Ivona Lukić, Gabrijela Jelačić, Martina Kričančić, Mario Martinović, Valentina Čugura, 3. razred

"PETICA" zbornik radova učenika Osnovne škole Mikleuš i PŠ Četekovac, lipanj 2012., broj 14, godina XV • **Izdavač:** Osnovna škola Mikleuš, Školska 13, 33517 Mikleuš, tel/faks: 033/563-025 • **e-mail adresa:** os-mikleus@vt.t-com.hr • **Internet stranice škole:** <http://os-mikleus.skole.hr> • **Uredništvo:** Marica Kesić (gl. urednica i lektorica), Svjetlana Mojzeš, Dinko Vekić • **Redakcija:** Larisa Ljekar, Andrea Ljubas, Helena Kraljik, Fran Mojzeš, Tamara Pavlović (7. b. razr.), Martina Garić, V. i K. Dundović (7. a. razr.), Senna Šimek (8. razr.), Valentina Ivček (6. razr.) • **Fotografije:** Dinko Vekić, Svjetlana Mojzeš, Nikolina Golubov, Nina Fletko Venus, Dragan Kraljik • **Grafička pre-priprema:** Dinko Vekić • **Nakladnik:** OŠ Mikleuš • **Naklada:** 50 komada • **Izrada:** Grafoprojekt, Virovitica lipanj 2012.

155 godina školstva u Mikleušu

OPĆA PUČKA ŠKOLA U MIKLEUŠU OSNOVNA ŠKOLA „NIKOLA TESLA“ OSNOVNA ŠKOLA MIKLEUŠ 1857. - 2011.

PRVI POČECI ŠKOLE U MIKLEUŠU

I. DIO

1857. Osnovana je jednorazredna škola po kućama. Kao prvi učitelj spominje se Šeraglić, a kasnije Stevo Uzelac (poučavao djecu kalemiti vočke).

1870. godina važna je za povijest školstva u Mikleušu. Mjesni vlastelin knez Šamburg dao je zemljište za školu i narod (stalna školska zgrada, kuća Vere Svobode, s jednom učionicom i učeničkim stanom).

1888. škola je proširena u dvorazrednu - razlog: proširenje školske općine Humljani i Krasković.

1893. Odbor mijenja postojeću zgradu za veću zgradu preko puta pod sumnjivim okolnostima uz nadoplatu od 5 000 kruna. Na školi tada rade dva učitelja, Miljušević i učiteljica Adela Šmidler (1890. -1908.).

1891.-1908. ravnatelj je Ostoja Zjalić. Još rade Julka Petrović, Zora Knežević, a 1901. Milan Zrinščak. Ostoja je Zjalić omiljen i poštovan. Vodi školski vrt. Zemljišna zajednica potencira u više navrata uređenje stare zgrade ili izgradnju nove. Zbog nesuglasica i rata prikupljeni novac propada te djeca i dalje idu u školu staru 90 godina.

II. DIO

1910.-1933. godine ravnatelj škole je Franjo Jelić, dobar i strog učitelj. Škola ima dva odjela s 82 učenika u opetovnici i 61 polaznikom. Školska je knjižnica imala 570 knjiga. Jelić odlazi u rat i poslije se ponovo vraća. Osnovana je *Narodna čitaonica*. Snažnije se knjižnica razvija dolaskom Marije i Josipa Dritanovića 1934. godine, koji u Mikleušu ostaju do 1941. godine. Dvadesetih godina dolaze Zagorci u Mikleuš i Čojlug, povećava se broj djece, proširuje se škola i postaje trirazredna.

III. DIO

Za vrijeme drugog svjetskog rata škola radi s prekidima, a manjinska škola (njemačka) prestala je raditi 1943. Iselili su iz Mikleuša. Čerkezi su zapalili povijesnu pisanu građu škole. U školi je bilo sto pedeset učenika u 4 razreda. U tim teškim trenucima radili su Stanka i Blagoje Dakić. Nastava se odvijala poludnevno

u 2 odjela. Nije bilo udžbenika. Koristili su *Zrno znanja* i *Pionir*. Članovi PROSVJETNOG AKTIVA bili su uz učitelja Dakića: Stevo Zubanović, Pero Šantić, Janko Rožmarić, Luka Rastović, Josip Platenik, Anica Ivanković i Jelka Grgurić. Njihovom zaslugom škola dobiva 2 jutra zemljišta. 1948. Godine po prvi put se uvodi 5. razred.

U šk.god. 1949./50. bilo je 228 učenika u 7 razreda i dva učitelja.

1951. uveden je REDOVNI 6. razred. Prostor je i dalje skučen.

Školske godine 1953./54. uvedena je predmetna nastava i po prvi put rade 3 učitelja (došla Katica Mlinarić). Učitelji Dakić napuštaju Mikleuš i dolazi Tomica Baćani. Te godine škola ima 187 učenika u dvije prostorije. Prelazi se u novouređeni prostor tzv. DVORAC.

Škola 1955./56. prerasta u sedmogodišnju. U školi radi 7 nastavnika. Godine 1957./58. škola ima 8 razreda i organizirana je kao centralna škola. Priključene su joj škole u Petrovcu i Aleksandrovcu, četverogodišnje, i u njima rade po 2 učitelja. Ravnatelj je bio TOMICA BAĆANI. Otvorio je mliječnu kuhinju uz pomoć *Društva naša djeca*.

Od školske godine 1959./60. ravnatelj je Petar Grundler.

Škola je 1961. kupila prvi televizor. Iste se godine ukida, zbog financija, odjel u Aleksandrovcu.

Škola je u Četekovcu postala područna 1962./63. Imala je 50 učenika i jednu učiteljicu.

Godine 1961./62. ravnatelj je Marija Tatalović, nasljeđuje ju Petar Šojić do 1969.

1969.- 1971. direktor je Nikola Karlić.

1971.-1975. direktor je Zdravko Starijaš.

Godine 1964./65. pripojena je Mikleušu i škola u Balincima, do tada je bila područni odjel škole u Čeralijama. OŠ Mikleuš pripadaju područne škole: Balinci, Četekovac, Aleksandrovac i Petrovac.

Od 1973. prestaje raditi područna škola u Aleksandrovcu te se djeca prevoze u Mikleuš. Nastava se u Mikleušu odvija u dvije smjene.

U školskoj 1972./73. škola u Mikleušu ima 228 učenika u 8 odjela, Balinci 41 učenika u 2 odjela, 42 su učenika u 2 odjela u Četekovcu i 58 učenika u Petrovcu, ukupno 369 učenika.

Tema broja

Do 1972. nastava se odvijala u dvije zgrade (iste je godine stara škola srušena).

Od školske godine 1974./75. škola nosi naziv „Nikola Tesla“.

Kratko vrijeme 1975. godine ravnatelj je bio Milan Graovac da bi iste godine ravnatelj postao Dušan Pribić.

Godine 1977. počinje izgradnja sadašnje škole koja je otvorena 1. 3. 1979.

Godine 1977./78. ukinuta je područna škola Četekovac, a 1982./83. u Balincima i Petrovcu zbog malog broja učenika.

1983. novom mrežom škola u sastavu OŠ Mikleuš našla se i OŠ „Vladimir Nazor“ iz N. Bukovice (radna jedinica) te područne škole u Dobroviću i Miljevcima s ukupno 502 učenika. Zaposlen/a je 31 učitelj/ica.

Školska je godina 1991. bila ratna godina. Neki učitelji i pomoćni radnici napuštaju školu i Hrvatsku.

1992. godine u 11. mjesecu škola je opkoljena i raketirana. Za vrijeme Domovinskog rata poginuo je učitelj Stjepan Tresk. Te se godine radilo po skraćenom programu.

1992./93. škola Mikleuš privremeno se proširila i na školu Voćin. Prihvaćeno je 280 učenika, izbjeglih s Kosova.

Koncem 1993. godine u školi je bilo 603 učenika raspoređenih u 25 odjela. Ravnateljica škole je Zdenka Funtek.

Mikleuš je 1993. godine dobio status općine, a škola ponovo nosi naziv OŠ Mikleuš. Početkom rujna mjeseca obnovljena je škola u Voćinu i izdvojena iz škole Mikleuš.

Sljedeće godine osamostaljuje se i škola u Novoj Bukovici.

Nova zgrada područne škole u Četekovcu otvorena je 1996. godine. U školi rade Milka i Stjepan Pavlović.

Novi ravnatelj od 2000. godine je Stjepan Cesarec. Te je godine škola imala 154 učenika.

Godine 2006. za ravnatelja je izabran Dragan Kraljik.

Škola ima 133 učenika u Mikleušu i 23 učenika u područnoj školi u Četekovcu. Zaposleno je 30 djelatnika, od toga 20 učitelja. Škola ima opremljenu knjižnicu s 2000 knjiga te opremljenu učionicu za informatiku, novouređeno asfaltirano igralište. U školskoj godini 2006./07. uvodi se HNOS u sve škole kao novi primjer hrvatskog školstva.

2007. promijenili smo krovnište, 2008. promijenjena je stolarija, a 2009. postavljen je kamen temeljac za športsku dvoranu.

2010. počela je izgradnja športske dvorane, a završena je u jesen 2011. Uloženo je dosta truda i napora kako bi se poboljšali uvjeti rada u školi na zadovoljstvo učenika, učitelja i roditelja. Povijest je škole na ovim prostorima duga 155 godina. Kroz nju su prolazili mnogi naraštaji susrećući se s raznim poteškoćama. Kroz sve

ovo vrijeme škola prkosno stoji i odolijeva mnogim nedaćama. Ona je kolijevka znanja, a učitelji njezino svjetlo i svjetionik napretka i razvoja.

„SITNI SU LJUDI KOJI UČITELJEV RAD ZA SITNO SMATRAJU“

Vremena su prohujala, a zbivanja pala u zaborav. Samo blijeđe slike i sjećanja svjedoče o događajima koji su iza nas.

RAVNATELJI:

1957. - 1959. - TOMISLAV BAČANI
1959. - 1960. - PETAR GRUNDLER
1961. - 1962. - MARIJA TATALOVIĆ
1963. - 1969. - PETAR ŠOJIĆ
1969. - 1971. - NIKOLA KARLIĆ
1971. - 1975. - ZDRAVKO STARIJAŠ
1975. - 1975. - MILAN GRAOVAC
1975. - 1990. - DUŠAN PRIBIĆ
1990. - 1992. - STJEPAN CESAREC
1992. - 2000. - ZDENKA FUNTEK
2000. - 2006. - STJEPAN CESAREC
2006. - - DRAGAN KRALJIK

BROJ UČENIKA:

1857. - 10
1933. - 82
1945. - 150
1955. - 187
1960. - 420
1970. - 490
1980. - 332
1983. - 503*N.B.
1990. - 446
1992. - 603*VOĆ
1995. - 206
2000. - 188
2005. - 164
2007. - 156
2008. - 158
2009. - 156
2010. - 152
2011. - 152

Dragan Kraljik, ravnatelj

A ja vidim komadić raja...

I mi pjesnikinju za primjer imamo

Slavonsko polje

To ravno polje slavonsko
zelenim mirisom odiše.
Kradi ga zrelo žito što pucketa
dok zori na suncu,
a vjetar mu klasje povija i njiše.
U žitu kukolj i razlićak se plavi,
visoko pod vedrim nebom
ponekad ptica se javi.
Procvali su i makovi jarko crveni,
pokošene livade
suše na suncu sijeno mirisno.
Na rubu njive šipak je stotine
raskošnih cvjetova prosuo,
zaogrnu li su polje u raskošne boje.
A ja vidim komadić raja
usred sunčeva sjaja.

Julijana Milivojević

U srcu i duši Slavonka, neizmerno voli svoj kraj, u pjesme ga sprema i rado se prisjeća njegove prošlosti – Julijana Milivojević ili teta Julka.

A ovo je djelić njezinih sjećanja.

Do 1921. Borik je bio šuma koju je trebalo iskrčiti. Prvi su doseljenici bile obitelji Burjan, Hitner i Kramar. Godine 1926. kralj Aleksandar naseljava solunske borce koji također krče šumu kako bi stvorili uvjete za život. Borik mijenja ime u Petrovac. Tu je živjelo oko 500 ljudi, a bavili su se uglavnom poljoprivredom. Zemlju su obrađivali s konjima i plugom, kruh su pekli u krušnoj peći. Jelo se sezonsko voće i povrće, sve što su sami proizveli i privredili. Djeca su rijetko imala igračkica. Većinom su igračkice izrađivali stariji, a smišljali su i razne igre za djecu.

U školi su bile dvije učionice i mnogo djece različitih uzrasta. Pisali su na pločice, a rijetki su imali knjige koje su nasljeđivali od starije braće. Poslije škole djeca su morala pomagati starijima. Posebno su se poštivale starije osobe i njegovali stari običaji.

I tu nije kraj sjećanjima naše tete Julke, rođene Borićanke, sada Mikleušanke. Ima toga još puno u njezinim bilježnicama, ali mene ipak više zanima onaj pjesnički dio.

Za motivima, kaže, ne mora tragati. Nalazi ih u stvarnom životu: obitelj, slavonski pejzaž, seoska dvorišta, slavonska polja, slavonske šume... Najdraža joj je pjesma *Moja majka*. Godine 2006. u Rešetarima su joj, gdje je članica KLA Rešetari, prvi put objavljene pjesme u zbornicima: *Dodiri, Odlasci, Preobrazba zrna, Uz rub vremena, Odbljesci kruga, O zemlji, Slavom i snom*. Članica je i KLA Slatina i Hrvatskih sokolica Orahovica, koje njeguju tradiciju narodnih običaja i hrvatskog jezika.

Ova vrijedna Slavonka i dalje marljivo skuplja svoje blago pa, ako vas nekad put nanese u naš kraj, posjetite ju jer kod nje uvijek ima nešto novo i zanimljivo za svakoga.

Tamara Pavlović, VII.b

Nekad na seoskom bunaru

Dvaput pala u bunar

Ispod plavog Papuka selo Mikleuš. Godina 1955., proljeće, mjesec travanj, smiraj dana. Oživjeli seoski bunari. Grabi se voda za kućanstva, poje se konji na bunarskom koritu, valovu, šale se seljaci i dovikuju, smije se mlađarija... Seoska idila. Večeras je zabava.

A ona je obukla crvenu svilenu haljinu, na nogama su crne plesne cipele, mamini su joj vješt prsti ispleli kosu. Uzbudjenje je na vrhuncu.

Još samo da majci donese kantu vode s bunara i može poći među vršnjake.

Žurno je uzela kantu i otišla na bunar. Tamo nije bilo nikoga. Odmah je na redu. Poletno je spuštala bunarsku kantu. Začuo se pljusak o vodu na dubini od 38 metara. Kanta je uronila i mogla ju je lagano izvlačiti. Uskoro je uhvatila mokru bunarsku kantu da iz nje prelije vodu u svoju, nagnula se nad bunar i kanta ju je naglo povukla dolje...

Terezija Čakalić, rođena 2. listopada 1938., neće plesati na večerašnjoj zabavi.

Jedan je mještanan došao napojiti svoje konje. Ulio im je vodu u valov, ali konji, kao najčistije životinje, nisu htjeli piti. Nešto su osjećali. Odveo ih je kući i rekao susjedima da je nešto u bunaru. Kako se Terezija dugo nije vraćala, njezin je otac odmah znao – to je njegova kćil! Pojurio je do bunara, ali već su se tu okupili ljudi da pomognu nesretnoj djevojci. Bio je tu i susjed Emil Šantić. Brzo je spustio kantu u bunar. Svi su joj dovikivali da se čvrsto uhvati. Spašavanje je počelo. Škripao je veliki drveni kotač omatajući dugi bunarski lanac oko debele drvene osovine izvlačeći djevojku iz crne bunarske utrobe. Uzbudjenje je na vrhuncu. Nazire se djevojčina glava. Još malo i spašena je. Odjednom se ote krik iz mnoštva. Terezija je pustila limenu kantu koja joj je rasjekla ruke i ponovo pala u dubinu. Voda joj je sezala do vrata i muklo šumeći tekla dalje u druge bunare.

Otac je poduzeo očajnički korak. Ušao je u kantu, dobro su ga vezali konopcem i spustili u bunar. Povezao je svoju Tereziju. Ona mu je uplašena i promrzla ponavljala: „Tata, dobro me poveži jer ako padnem, ubit ću i tebe i sebe.“ Izvukli su je, a ona se još uvijek čvrsto držala za konopac bojeći se ponovnog pada.

Izvukli su i oca.

Od kuće su pozvali liječnika. Rekao je ugledavši je: „Zašto ste me pozvali na mrtvo čeljade?“ Na njegove riječi majka je pala u nesvijest. Terezija ga tada uhvati za ruku i reče slabim glasom: „Ja nisam mrtva.“

Kad je pala u bunar, imala je 17 godina, a sada je ponosna 74-godišnjakinja. U Mikleušu zvana teta Reza jedina je rekorderka u disciplini dvostruki pad u bunar.

Larisa Ljekar, VII. razred

Zanimljive osobe Mikleuša

Mikleuško ribnjačarstvo

Na mjestu bivše ciglane

Ribičica i ribiči

Bajer je voda stajaćica nastala na mjestu bivše ciglane. U njemu obitavaju mnogobrojne vrste riba: som, klen, šaran, smuđ, babuška, štika, amur, podust...

Šaran se i babuška mrijeste uz obalu. Babuška dva puta godišnje, a ostale ribe jedanput. Neke se hrane kruhom, kukuruzom, glistama i svim ostalim što im ribiči bace, a neke se mrijeste pa pojedu mlad. Ribiči ih pecaju na čep (plovak), dubinku i na blinker. Organizirani su u ŠRD Klen. Ima ih oko 20 prijavljenih s iskaznicom. Plaćaju godišnju članarinu, 200 kn odrasli, a djeca 50 – 100 kn. Tijekom godine održavaju se natjecanja za djecu i odrasle. Svatko na bajeru ima svoje mjesto pa tako i ribičica gospođa Velinka Maksić, jedina žena u ribičkom društvu, s kojom sam razgovarala uz njezine blinkere i teleskope. Kaže da mnogima smeta što se jedna žena uplela u njihovo „muško carstvo“.

Saznala sam da peca od svoje desete godine jer je voda i priroda psihički opuštaju. Pecala je na bajeru u Kutini, na jezeru u Banovoj Jaruzi, u Ilovi, na Jarunu, na moru... Voli kad upeca, ali joj to nije najvažnije. Ribu voli čistiti i jesti, a kad ulovi previše, i podijeliti.. Uglavnom peca na teleskop i blinker, a za mamac koristi kukuruz šećerac i gliste. Najveći joj je ulov bio som od 1800 g, a soma od 30 kg upecali su Zvonko Hlavaček i Alen Mazalica. Kad sam je upitala je li zadovoljna brigom o bajeru, odgovorila je da se ne vodi dovoljno brige, naročito o poribljavanju, što se nije dogodilo od 2008. godine. Ako se nešto ne poduzme, uskoro bi moglo nestati ribe i njenog najdražeg hobija.

A za sada još je ima pa, ako volite ribu, dođite na bajer i potražite gospođu Velinku Maksić. Sigurno ćete za ručak imati pržene ribice!

Larisa Ljekar, 7. b

Najstarija baka u Mikleušu

Rođena 15.12.1921. Dragica Kribl najstarija je baka u Mikleušu.

Rodila se u hiži u Hrvatskome zagorju. Kao dijete doselila se s roditeljima u Mikleuš i krenula u školu. Pisala je na pločicu, učila razne predmete, ali najviše o životu na selu jer je poljoprivreda bila njihov život. Bili su vrlo siromašni. Kada bi došla kući iz škole, jela bi masnoga kruha s crvenom paprikom. Nakon jela išla bi nakositi travu za zečeve i čuvati stoku. Njezino djetinjstvo nije bilo kao danas. Ponekad je morala raditi i teške, fizičke poslove. Nije imala mobitel, TV, pa čak ni bicikl. Kao i svako dijete voljela se igrati. Najviše su se igrali graničara. Kad je postala punoljetna, otišla je u Australiju u posjet svojim bližnjima. Tamo se osjećala kao stranac, ali s vremenom se priviknula na njihov način života. Nakon godine dana u Australiji vratila se u Hrvatsku, u Mikleuš gdje je doživjela veliku starost - 91 godinu.

Iako je stara i nemoćna, pomalo i senilna, raduje se svakom novom danu i kaže da je sada ljepše nego u onim davnim vremenima.

Helena Kraljik, 7. b

KAD GLAZBA OČARA

Ima vremena i za igru i za učenje

Ne zato što je ona moja sestra, već zato što je zaista zanimljiva i posebna želim vam je predstaviti.

Barbara, možeš li nam reći nešto ukratko o sebi?

Idem u 5. razred OŠ Mikleuš i pohađam 3. razred OGŠ Slatina.

Koji instrument sviraš i kako si se odlučila baš za taj?

Sviram klarinet. Bila sam na sestriinom koncertu i očarali su me zvukovi klarineta.

Imaš li još kakvih aktivnosti uz sviranje?

Odlikašica u dvije škole

Da, članica sam ribolovnog društva „Klen Mikleuš“, obožavam ići na radionice „Društva naša djeca Mikleuš“, u grupi sam Liturgijskih čitača.

Kako usklađuješ obveze u dvije škole?

Trudim se postizati što bolje rezultate u obje škole.

Sat vremena dnevno provodim vježbajući klarinet, a ostatak dana rasporedim na igru i učenje. Iako imam malo vremena, postizem odličan uspjeh u obje škole.

Čuli smo da si bila na natjecanju. Kako je do toga došlo i možeš li nam reći nešto o tome?

Postizala sam odlične rezultate na sviranju i učiteljica me predložila za natjecanje. Bilo je to regionalno natjecanje u Samoboru.

Kakav si uspjeh postigla na natjecanju?

Dijelila sam 3. mjesto.

Hoćeš li ići na još kakvo natjecanje?

Hoću, u 12. mjesecu idem na natjecanje komorne glazbe u Opatiju.

Sviraš i u orkestru OGŠ Slatina. Nastupate li na nekim većim

dogadjajima?

Da, svirali smo u Slatini za obljetnicu 136. brigade, sviramo 4. svibnja na AGRO ARCI u Slatini i na otvorenju Orahovačkog jezera.

Želiš li se i nakon osnovne glazbene škole i dalje baviti glazbom?

Još ne znam, ali planiram ići u srednju glazbenu školu u Varaždin.

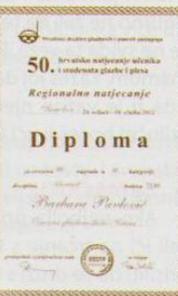
Ako kreneš u srednju glazbenu, hoćeš li morati svirati još neki instrument uz klarinet?

Da. Morat ću u 5. i 6. razredu osnovne glazbene škole polako učiti svirati i klavir.

Želiš li osim klarineta i klavira svirati još koji instrument?

Željela bih svirati saksofon i flautu.

Želimo ti puno sreće i uspjeha u sviranju i u životu!

Tamara Pavlović, VII.b

Saksofon u srcu

Fran Mojzeš, učenik 7. b OŠ Mikleuš, voli neobičan instrument i ide sa mnom u razred. Posvetio mi je mali odmor za ovaj razgovor.

S koliko si godina počeo svirati?

Sviranje me počelo zanimati kad sam napunio osam godina.

U koji razred OGŠ ideš?

Idem u peti razred OGŠ u Slatini.

Koji instrument sviraš?

Sviram saksofon.

Što te je privuklo u glazbenu školu?

Želio sam nešto novo saznati, iskusiti nešto novo, a ponajviše su me privukla glazbala.

Jesi li ikada osvojio neku pohvalnicu na nekom natjecanju?

Khm...nije da se hvalim...da. Bio sam u Bjelovaru, na državnoj smotri

u Virovitici i Valpovu i ove godine na natjecanju u Samoboru.

Jesi li se ikada želio ispisati iz glazbene škole?

Pa, kad malo bolje

razmislim, jesam, ali su me onda odgovarali jer ipak nisam razmišljao da će mi glazba nešto značiti u životu.

Bi li volio svirati neki drugi instrument osim saksofona?

Pa, ne znam. Saksofon mi je ipak pristarao srcu.

Hvala!

Larisa Ljekar, 7. razred

Kutija povjerenja

Za MESSI – GIRL

Bila si s dečkom koji te već dva puta povrijedio i sad te pita da budeš s njim u vezi jer se promijenio, a za sve to zna tvoja mama i kažeš da će ti prigovarati. Tvoja mama sigurno ne želi da te itko povrijedi pa je zabrinuta i zato joj se ne sviđa ta veza. Predlažem ti da iskreno porazgovaraš s mamom, kažeš joj da se taj dečko promijenio, da ti se sviđa i da ti je važno njeno mišljenje o njemu. Tada ćeš lakše odlučiti hoćeš li ući u tu vezu ili možda pričekati.

Za MAČKICU

Ako najbolja prijateljica tvoje najbolje prijateljice ne želi ići na trčanje s tobom, prihvati to. Ne možeš nekoga prisiliti da se druži s tobom. Sigurno postoji još djevojčica/prijateljica koje bi se rado s tobom družile, išle na trčanje, u šetnje.

Za SEHEREZADU

Kažeš da si bio umišljen, pametovao i zato su se prijatelji okrenuli protiv tebe...Sad ti je užasno i želiš vratiti prijatelje?

Najbolje bi bilo da se ispričaš svima koje si povrijedio. Važno je biti iskren i stvarno misliti ono što govoriš. Tvoji prijatelji će to znati prepoznati. Budi i strpljiv. Možda te neće odmah prihvatiti u društvo, ali s vremenom ćeš sigurno opet zadobiti njihovo povjerenje.

Za JOHNY DEPPA

Kažeš da ti se najbolja prijateljica stalno izruguje, dere se na tebe i uopće se ne druži s tobom... I još pitaš treba li ti takav prijatelj!?

Mislim da osoba koja se tako ponaša ne zaslužuje da ju zoveš najboljom prijateljicom pa čak niti prijateljicom. U njoj ne možeš imati povjerenja niti sigurnosti, a prijatelj je osoba s kojom sve možeš podijeliti. Zato pogledaj oko sebe, možda postoji neka druga osoba koju bi odsad mogla zvati najboljom prijateljicom.

Za 14

Što najboljoj prijateljici kupiti za Valentinovo?

Prvo razmisli što tvoja prijateljica voli... Ne mora to biti neka velika stvar, već samo sitnica koja će ju podsjetiti koliko ti je vaše prijateljstvo važno. Odluči hoće li to biti čokolada, neki dezodorans ili ćeš joj samo napisati čestitku za Valentinovo. Što god odlučiš, vjerujem da će tvojoj prijateljici biti drago...

Za KRAVICU

Prijateljice ti govore da je jedan dečko zaljubljen u tebe. Ti njega voliš, ali on kaže da tebe ne voli. Što da radiš?

Bez obzira što ti prijateljice govore (prijateljice služe da nas utješe i raspolože), ako ti je on rekao da nema „kemije“, onda je to tako! Koliko god mi to htjeli, ne možemo natjerati nekoga da nas voli. Osvrni se oko sebe, možda te neki drugi dečko potajno voli, a da ti to i ne znaš...

Kažeš da se svi dečki zaljubljuju u tvoju prijateljicu.

Tvoja prijateljica ih sigurno privlači svojim ponašanjem, osobnošću, stavom. I to je u redu. Ali ne možemo nikoga natjerati da se zaljubi u nekoga, a ne valja biti ni ljubomorna na takve osobe jer ljubomorom činimo štetu sami sebi. Isto tako, ako se želimo mijenjati da nas netko prihvati i zavoli, radimo protiv sebe, glumimo i pretvaramo se u nešto što nismo, a to nije dugoga vijeka. Zato budi bez brige. I ti ćeš naći osobu koja će voljeti tebe baš takvu kakva jesi i zbog koje nećeš morati mijenjati svoje ponašanje, osobnost, stavove.

Za VINCEK VOLI FIZIKU

Kažeš da ti se sviđa dečko s kojim sjediš u razredu i još prepisuje od tebe, prije mjesec dana te uvrijedio ružnim riječima, ali sada je pristojan.

Kao prvo, sigurno je lijep osjećaj sjediti s nekim tko ti se sviđa. Kao drugo, prepisivanje nije u redu jer tako ništa neće naučiti. Bolje bi bilo da mu pomogneš u učenju gradiva, a usput bi provodili i više vremena zajedno. I treće, ako je sada pristojan prema tebi, vjerojatno je to zbog toga jer je shvatio da je pogriješio kada te uvrijedio, ali to ga ne opravdava i mislim da ti se trebao ispričati. Možda sam ti malo ovim odgovorom otvorila oči, ali na tebi je da odlučiš što ćeš dalje...

Zašto tvoj dečko voli drugu?

Ne znam, ali nije mi jasno kako je još uvijek tvoj dečko?

Za ;)

Kako reći nekome da se ne želiš s njim družiti?

Na ovo se pitanje postavlja drugo pitanje: zašto se ne želiš s njim družiti?

Ako je u nečemu pogriješio/la, možda bi mu valjalo to reći i oprostiti mu/joj.

Ako je osoba dobra, nema razloga da ne budete prijatelji (ne morate biti najbolji prijatelji) jer od viška prijatelja glava ne boli.

Ako se sada ne želiš družiti s tom osobom, ne znači da za neko vrijeme nećeš poželjeti biti joj prijatelj.

Zato razmisli je li dobro reći nekome da se ne želiš družiti s njim/njom.

Za ANĐELE MOJ

Kada pišeš ljubavno pismo, ništa ne može biti glupo. Ali nikako ne valja biti ljubomoran! To moraš riješiti sam sa sobom jer ljubomora i ljubav ne mogu skupa. Kažeš da je tako voliš da bi napravio sve, a u zadnje vrijeme te baš i ne primjećuje. Ako i ona voli tebe kao ti nju, pokazat će ti to na neki način, a ti se ne boj svojih osjećaja, sve je to normalno.

Za NARCIS

Zaljubila si se u najboljeg prijatelja i to si mu priznala i dogodilo se NIŠTA. Kao prvo, hrabro si postupila priznavši mu svoje osjećaje. Kao drugo, pravi prijatelji si sve govore

Kutija povjerenja

i povjeravaju se međusobno. Mislim da ga nisi izgubila, nego samo malo zbunila (pogotovo ako on o tome nije ništa naslućivao prije tvog priznanja). Zato se strpi i daj mu vremena. Neka sam odlučio što će. Želi li nešto više s tobom ili ćete i dalje ostati najbolji prijatelji.

Što da učiniš kad nekog jako povrijediš?

Najbolje se jako ispričati toj osobi i dati joj vremena da ti oprost. U takvoj situaciji najvažnije je strpljenje.

Za LOPTICU

Kažeš da u razredu postoji grupica koja stalno pravi probleme i svi ispaštete zbog njih... Mislim da bi bilo dobro reći članovima te grupice da vam smeta njihovo ponašanje pod nastavom i neka se smire. Ako ne poslušaju savjet, trebali bi o tome porazgovarati na SRO, upoznati s problemom razrednicu i zajednički se podsjetiti kućnog reda škole i pravila ponašanja u razredu.

Za STOLICU

Zašto pod odmorom svi galame?

Mislim da svi u 5 minuta žele pročistiti svoje grlo i glasnice.

Za onoga kojega muči što učiteljica više na vas i kad treba i kad ne treba:

Kad treba vikati, neka više, a kad ne treba, neka više da ne mora vikati kad bude trebalo, je li tako? :D

Za KINGA

Da nešto ne razumiješ treba reći učitelju kad učite novo gradivo, a ne nerazumijevanje pokazati na testu. I svakako treba biti uporan, lijepo zamoliti učitelja/icu da objasni/pojasni opet i vjerujem da ne će biti problema.

Za SONIC 9

Ako se ponekad dogodi kriva optužba za nešto što niste učinili, istina uvijek dođe na vidjelo (zato treba imati svjedoke koji će potvrditi vašu istinitu priču i spasiti vas od kazne). Ali valja uvijek biti iskren i kada nešto loše učinite, priznajte to, ispričajte se. To je svakako bolje nego lagati jer laži nisu dugoga vijeka.

Tim za kvalitetu u našoj školi

U knjizi *Supernastava* E. Jensen nalaze se smjernice kako izgraditi pozitivan odnos učenik – nastavnik. Učiteljima se preporuča da kao prvo vole sami sebe, da uče o svojim učenicima, da ih cijene i odaju im priznanja, da ih aktivno slušaju i čine (ponekad) male ustupke, da ih poštuju, budu otvoreni s njima i daju im važnost. Na tragu tih smjernica u našoj se školi svake školske godine sastaje Tim za kvalitetu kojemu je cilj, između ostalog, promicanje pozitivnijeg odnosa učenika i nastavnika.

Na sastanku Tima za kvalitetu održanog 13. siječnja 2012. g. prisutni su bili naša kritična prijateljica savjetnica Mirela Skelac, ravnatelj Dragan Kraljik, pedagoginja Tanja Štefok, učiteljice Zdenka Funtek, Marica Kesić, Svjetlana Mojzeš i Milkica Sarajlić Kolundžija.

Ravnatelj je pozdravio prisutne i dao riječ pedagoginji koja je usmeno izvjestila prisutne o aktivnostima ostvarenim u 1. polugodištu, projektima OŠ Mikleuš te planiranim aktivnostima za prva tri mjeseca 2012. godine.

Savjetnica je pohvalila održavanje integrirane nastave biologije, vjeronauka i SRO za 8. razred na temu *Odgovorno spolno ponašanje*. Razgovarali smo i o mjesečnom praćenju učenika koji pohađaju nastavu po prilagođenom programu. Učiteljice Svjetlana i Zdenka govorile su o svojim učenicima, njihovom napretku i

teškoćama s kojima se susreću svakodnevno.

Ukupna je prolaznost na nivou škole bila 85%, srednja ocjena 4,11, više je nedovoljnih ocjena bilo u prvom polugodištu u odnosu na prošlu školsku godinu, a to je odraz postroženih kriterija ocjenjivanja.

Tijekom razgovora javila se ideja da projekt *Zabavnim petkom protiv nasilja*, koji se organizira jednom mjesečno, bude u sportskom duhu kako bismo učenike potakli da se više bave sportom (organizacija utakmica). Savjetnica je pohvalila vjeroučiteljicu Milkicu koja je u vrijeme zimskih praznika nesebično pomagala učenicima svog razreda u učenju.

Planirane aktivnosti za prva tri mjeseca u 2012. bile su sastanak s Vijećem učenika i Vijećem roditelja-izvješće o prvom polugodištu, predavanje za roditelje na temu *Nasilje među vršnjacima i kako ga spriječiti*, analiza inicijalne i polugodišnje riješenosti testova (pojedinačno za svaki predmet i razred), školska i županijska natjecanja, Valentinovo i Maskenbal, samovrjednovanje škole.

Savjetnica je podržala i pohvalila naša nastojanja i trud u radu s učenicima i načinima uklanjanja poteškoća koji se pojavljuju u radu. Ravnatelj je na kraju sastanka zahvalio prisutnima i zaključio sastanak.

Pedagoginja: Tanja Štefok

S Kokom u Cinestaru

Hladan dan u studenom, ali ništa za to. Mi smo u Zagrebu. Idemo u kino pogledati film Koko i duhovi, a roman smo već pročitali u nižim razredima. Tema poznata i privlačna. Kakav će biti film?

Ulazimo u Cinestar. Ljubazno su nas dočekali i odveli u dvoranu za prikazivanje. Tu smo sami, samo naša škola, i baš nam je ugodno.

Smjestili smo se i film je počeo.

Koko, glavni junak romana, daje intervju jednoj novinarki. Nakon toga igra se loptom. Loptu je jače udario nogom i pogodio prijatelja Božu koji mu je donio goluba po kojem će poslati pismo kada mu zatreba pomoć jer se Koko s obitelji seli u kuću staroga Vinceka. Sljedećeg je dana s prijateljem Zlatkom išao u skrovište. Zlatko ga je pitao vjeruje li u duhove. Koko mu odgovara da ne vjeruje, ali njega radoznavno zapitkuje vjeruje li on. Dobiva odgovor da je Zlatko jučer, kada se šetao, čuo neki glas poput Vincekova. Rekao mu je da o tome nikome ne govori jer će izdati „bratsku krv“.

Upozorio ga je na Mikija, rekavši da ga se čuva.

Na večeru kod Kokovih dolazi Miki sa svojim roditeljima. Za večerom su pričali o starom Vinceku. U tom je trenutku nestalo struje jer je netko prezeo žice. Kroz prozor je doletio kamen razbivši staklo. Na kamenu je bilo prijeteće pismo koje je trebalo zastrašiti nove stanare Vincekova doma.

Sutradan su Koko i Zlatko pričali o duhovima i starom pokojnom Vinceku.

Koko nije baš poslušao Zlatka u vezi s Mikijem. Igrao se s njim praveći avione. Kokov je avion odletio u nepoznato. Miki je ovo druženje iskoristio i Kokovu sestru poveo u kino. Tu se zatekao Mikijev stric i na prevaru odvezao Kokovu sestru u nepoznatu kuću dok je Mikija, tobože, poslao po novine. U akciju spašavanja stupa, naravno, Koko i uspijeva je vratiti obitelji.

U Vincekovo kući zajedno sa Zlatkom pronalazi podzemni hodnik. Za daljnju istragu trebala im je i druga polovica zagonetne karte koju im nakon dva dana donosi Miki.

Zlatko se spušta u podzemni hodnik. Traži ga policija. Za to vrijeme Koko i Božina mama slažu slova sa zagonetne karte. Otkriva se da ih je napisao Vincek svojoj kćeri, a to je bila Božina mama.

Svi silaze u podrum i pronalaze starog Vinceka i Kokove prijatelje. Policija uhićuje Mikijeva oca i strica, a Koko još jedanput postaje junak. Vincek se vraća iz „mrtvih“ i pronalazi sreću uz kćer i unuka Božu.

Svako zlo za neko dobro!

Vrlo uzbudljiva radnja, odlična glumačka ekipa i ugodan ambijent zagrebačkog Cinestara ostvarili su sva moja očekivanja. Isplatilo se potegnuti čak do Zagreba.

Ivana Ružička, 7.a

DVORAC, MUZEJ, CRKVA

Terenska nastava u Trakošćanu, Krapini i Lepoglavi

Učenici razredne nastave s učiteljicama i vjeroučiteljicom, kao gostom, 11. su travnja 2012. godine realizirali terensku nastavu. Posjetili su Dvorac Trakošćan, Muzej krapinskih neandertalaca u Krapini i crkvu u Lepoglavi.

Terenska se nastava odvijala po planu, bez poteškoća. Postavljeni su zadatci ispunjeni u svim razredima, a cilj je terenske nastave realiziran u potpunosti.

Na veliko zadovoljstvo učenika i razrednika ova je terenska nastava opravdala svoju svrhu. Učenici su, neki prvi put, vidjeli i boravili u brežuljkastom zavičaju. Mogli

naselja, život i rad ljudi), ali se isto tako uvelike i razlikuje od njega. Primijetili smo da je brežuljkasti zavičaj lijep po svojim brežuljcima nakićenim listopadnim i crnogoričnim drvećem, lijepim blagim padinama s urednim vinogradima i voćnjacima. Domaćinstva su slična domaćinstvima u nizinskom zavičaju, s lijepim kućama i okućnicama.

Oranice, njive i vrtovi su obrađeni, posijani ili posađeni, a oni koji nisu, čekaju prikladno vrijeme za sjetvu.

Učili smo u prostorijama dvorca...

Crkva Marije Bogorodice u Lepoglavi

Učenici pred špiljom Hušnjakovo...

smo nesmetano uspoređivati zavičaj u kojem živimo i zavičaj koji smo imali priliku upoznati. Na bezbroj primjera mogli smo učiti i donositi zaključke. Brežuljkasti zavičaj je po mnogo čemu sličan nizinskom (podneblje,

Vratili smo se u prošlost i posjetili Dvorac Trakošćan u Trakošćanu. Prije nekoliko stoljeća ljudi su živjeli i radili u dvorcu i oko njega. Upoznali smo se s načinom života i rada ljudi od 14. stoljeća do danas. Vidjeli smo predmete koje su tada koristili: namještaj, glazbala, knjige, oružje, oklope, posuđe...

Posjetili smo i Muzej neandertalaca u Krapini. Pogledali smo prigodni film od dvadesetak minuta koji nas je odmah odveo u daleku prošlost u kojoj su živjeli prvi ljudi. Muzej je prepun eksponata od postanka svijeta do današnjih dana. Sve nam je bilo jako zanimljivo. Izašli smo iz Muzeja opijeni novim činjenicama, znanjima i posebnim utiscima.

Posjetili smo i crkvu Marije Bogorodice u Lepoglavi. Dočekao nas je svećenik koji nam je lijepo i jasno ispričao povijest ove crkve i ljudi koji su bili vezani za nju.

U kasnim smo poslijepodnevним satima krenuli kući. U Mikleuš smo stigli oko 23 sata veseli, sretni, puni utisaka, ali i neizmjerно umorni.

Učiteljica: Svjetlana Mojzeš

Obilježili smo

HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Plakat učenika predmetne nastave

ŠŠK MIKLEUŠ

Druge na županiji

Odbojkašice ŠŠK Mikleuš 17. veljače 2012. nastupile su na Županijskom natjecanju u OŠ Eugena Kumičića u Slatini. Nakon igranja po grupama i osvajanja *prvog mjesta* igrale su u finalu sa ŠŠK Slatina te osvojile *drugo mjesto* na županiji. Ekipa je nastupila u sastavu: Mateja Pejić, Nikolina Tonc, Andrea Ljubas, Donatela Stubičar, Andrea Kovač, Martina Hucman, Barbara Perković, Helena Kraljik, Sara Đurić i Tamara Pavlović. Ekipu je trenirao njihov učitelj TZK Marko Kragujević.

Obilježili smo

EUROPSKI DAN JEZIKA 2011. | EUROPEAN DAY OF LANGUAGES 2011 |
JOURNÉE EUROPÉENNE DES LANGUES 2011

OLA! KALIMERA
HELLO JÓ NAPOT KIVÁNOK

EUROPSKI DAN JEZIKA 2011. U OŠ MIKLEUŠ THE GREETING TREE - DRVO POZDRAVA

Kao i svake godine obilježili smo *Europski dan jezika* s ciljem upoznavanja učenika na važnost učenja stranih jezika, na važnost cjeloživotnog učenja jezika te na bogatu jezičnu i kulturnu raznolikost Europe.

Niži razredi bojali su zastave na samoljepljivim bijelim četvrtastim naljepnicama, a potom su ih zalijepili na hamer.

Ostalo je vremena i za igru te su se dvije skupine natjecale koja će prije sastaviti zastavu na podu. Zastave smo prethodno izrezali od hamer-papira.

Viši razredi izrađivali su bookmarke s mudrim izrekama i zastavicama, a potom su ih dijelili po školi s naglaskom da ih i koriste.

Učenici trećeg razreda

Učenici šestog razreda

Drugi su učenici izrađivali zastave država Europe. Neke smo stavili na pano, a neke su završile u vazi ukrašenoj bojama zastave Europske Unije.

I za kraj, ostala nam je instalacija DRVO POZDRAVA. Učenici su izrezivali lišće jesenskih boja, pisali pozdrave na europskim jezicima te ukrasili drvo pozdrava / the greeting tree.

Instalaciju smo postavili u holu škole tako da svatko može pročitati pozdrav na jeziku zemlje koja mu se sviđa ili koji bi htio zapamtiti.

Učiteljica engl. jezika:
Nina Fletko Venus

Obilježili smo

Dani kruha - Dječji tjedan

Uoči kirvaja

Šare, šare na sve strane

Dječji tjedan

15. listopada Mikleuš slavi blagdan Svete Terezije i Dan općine. Dva dana uoči blagdana svoj su doprinos proslavi dali i učenici 1. - 4. razreda OŠ Mikleuš. Šarenim su crtežima uljepšali asfaltiranu površinu ispred Općine i škole. Pod budnim okom svojih učiteljica Zdenke, Svjetlane, Gordane i Tatjane crtali su šarene kuće, leptire, cvijeće, djecu, kruh i sve što ih veseli. Na taj su način obilježili i Dječji tjedan.

Valentina Ivček, 6. razred

Gotovi proizvodi

...Mijesili smo i pekli...

Obilježili smo Dječji tjedan

U dječjem smo tjednu posjetili i Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku i pogledali predstavu „Emil i detektivi“.

SVI SVETI

Uz molitvu i lampione

Šestaši OŠ Mikleuš posjetili mjesno groblje

U ponedjeljak 31. listopada 2011., dan uoči Svih svetih, pod satom razredne zajednice učenici VI. razreda s razrednicom Maricom Kesić posjetili su mjesno groblje u Mikleušu.

Kod centralnog križa zapalili su lampione i izmolili Očenaš za sve koji počivaju na tom groblju, a potom su obišli i grobove svojih pokojnika. Bili su i na grobu učitelja Stjepana Treska, poginulog civila u Domovinskom ratu.

Lijepo okićene i uređene grobove uz svjetla lampiona ostavili su učenici u nenarušenoj tišini i s divljenjem u očima.

Valentina Ivčec, 6. razred

Obuka za neplivače

Učenici trećeg i četvrtog razreda od 15. do 28. studenog realizirali su obuku za neplivače u Centru gradskog crvenog križa iz Osijeka na Merkeru u Orahovici. Obuku je pohađalo trideset i pet učenika, petnaest iz trećeg i dvadeset iz četvrtog razreda. Uz obuku plivanja učenici su deset dana pohađali i redovitu nastavu sa svojim učiteljicama S. Možeš i T. Sabo. Obuka je uspješno provedena. Većina učenika je proplivala s najvišom ocjenom.

Dan sjećanja na Vukovar 18. 11. 2011.

Dana 18. studenoga 2011. učenici naše škole prisjetili su se pada grada Vukovara paleći lampione ispred glavnog ulaza škole i općinske zgrade.

Učenica je Ivana Mežnarić tom prigodom pročitala najpoznatiji esej iz pera Siniše Glavaševića „Priča o gradu“.

Autori plakata: Larisa Ljekar i Tamara Pavlović, 7. b. razred

Obilježili smo

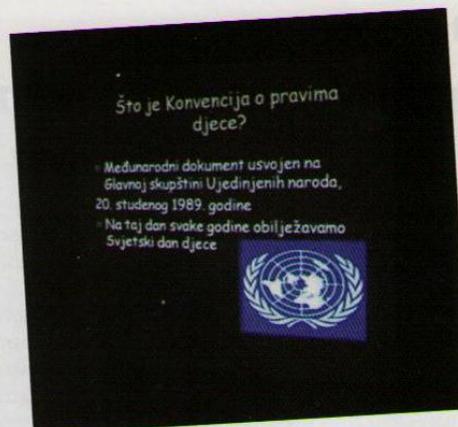
18. 11. 2011.:

Učenici viših razreda obilježavaju Svjetski dan prava djece

Slikokazima smo obilježili Svjetski dan djece te se podsjetili na sve koji su gladni, ostavljeni, nezbrinuti, usamljeni...

Zastanimo na trenutak, pogledajmo oko sebe i budimo zahvalni za sve što imamo: roditelje, prijatelje, učitelje, školu, dom, obitelj, zdravlje...

Nismo li uistinu sretni?!

Konvencija o pravima djece

29. 11. 2011.

Otvorenje školske sportske dvorane pri osnovnoj školi Mikleuš u Mikleušu

U utorak 29. studenog 2011. u Mikleušu je svečano otvorena sportska dvorana. Program je započeo u 16 sati, a dvoranu je otvorio potpredsjednik Hrvatskog sabora gospodin Vladimir Šeks. Naši su učenici otpjevali himnu "Lijepa naša", zatim je učenik 4. razreda Stjepan Jozak recitirao „Ja u školu rado idem“, a folklorna je skupina otplesala „Mi smo djeca vesela“.

SUMA - ekipno natjecanje iz matematike

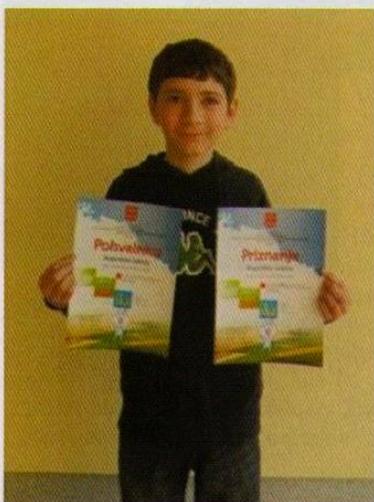
U subotu 10. prosinca 2011. naši su mladi matematičari sudjelovali na otvorenom ekipnom natjecanju iz matematike u OŠ Josipa Kozarca u Slatini u organizaciji slatinske udruge matematičara SUMA.

Našu su ekipu činili: Ana Kokoška (6.r.), Barbara Pavlović (5.r.), Augustin Lukić (5.r.) i David Puača (5.r.) u pratnji učiteljice Nevije Brstilo i pedagoginje Tanje Štefok. Konkurencija je bila žestoka: 35 ekipa, ukupno 140 učenika, rješavalo je teške matematičke zadatke. Iščekujući rezultate, učenici su imali priliku vidjeti prezentacije matematičkih projekata svojih vršnjaka iz Virovitice, Slatine i Pule. Uz malo znanja i puno smijeha matematika postaje zabavan predmet.

Nevija Brstilo, učiteljica matematike

Naši učenici na SUMI

*Augustin Lukić
prvo mjesto
na Županijskom
natjecanju*

Županijsko natjecanje iz MATEMATIKE

U utorak 13. ožujka 2012. naši su učenici od 4. do 8. razreda sudjelovali na Županijskom natjecanju iz matematike.

Ana Kokoška (6.r.), Barbara Pavlović (5.r.), Augustin Lukić (5.r.) i Patrik Dundović (4.r.) zajedno su s učiteljicom Nikolinom Golubov bili u OŠ „Vladimir Nazor“ u Virovitici s još 63 učenika iz drugih osnovnih škola. Učenici su putovali autobusom i na mjesto događaja došli oko 9 sati. Nakon doručka i pozdrava domaćina rasporedili su se po učionicama te je u 10 sati počelo natjecanje koje je trajalo 2 sata. Nakon toga, u iščekivanju rezultata, učenici su se zabavljali raznim igricama na računalima i družeći se međusobno. U 13 je sati bio zajednički ručak i nakon toga su stigli privremeni rezultati. U 15 sati napokon su stigli i konačni te proglašenje pobjednika. Naš Augustin Lukić osvojio je 1. mjesto dijeleći ga s još troje učenika. Sreći i ponosu nije bilo kraja. Nakon čestitaka i lijepo provedenog dana te malo poduzetog čekanja rezultata natjecanja srednjoškolaca, naši su se matematičari vratili kući oko 20 sati. Bili su umorni, ali sretni i ponosni na svoje uspjehe s ovog natjecanja. Iako je uspjeh svima važan, našim je učenicima bilo važnije lijepo druženje i nova poznanstva.

Posjetio nas je sveti Nikola

*Učenici su 3. razreda recitali, pjevali,
a sveti ih je Nikola počastio slatkišima.*

Obilježili smo

Scenskom smo igrom proslavili Božić u OŠ Mikleuš

Učenici, učitelji i roditelji u srijedu 21. prosinca 2011. proslavili su Isusovo rođenje u štalici otvorivši iskreno svoja srca.

U OŠ je Mikleuš taj dan bilo svečano i radosno. Ovim su riječima učenici na kraju priredbe poželjeli svojim sumještanima sve najbolje za nadolazeće blagdane:

Sretan Božić i godina nova, obilje zdravlja, veselja, poštenja i izobilja svaki novi dan!

Koordinatorica priredbe bila je učiteljica Svjetlana Mojzeš.

Isusovo rođenje

Valentinovska priredba

Organizatori zaboravili tombole!

Razrednica spašavala situaciju

I evo, došla je (a skoro i prošla) nova školska godina, a s njom i novi osmaši - mi. Jedna od zadaća svakog 8. razreda je organiziranje valentinovske priredbe.

Mi, kakvi jesmo, priredbu smo shvaćali olako pa se dogodilo nekoliko sitnih problema u organizaciji. Ali tko ih nema?! Malo smo zaboravili na tombole pa se trčalo dan prije priredbe skupiti stotinjak tombola. Kupili smo premalo balona pa je razrednica spašavala situaciju...

No, na kraju je ipak odlično prošlo! U petak 17. 2. konačno smo i

mi imali priliku pokazati kako smo „dobri“ organizatori. Skupilo se puno ljudi, više od očekivanog, pa smo se mi voditelji malo uplašili. Ali to nije bilo ništa prema

zadatku naših izvrsnih pjevačica. Pjevati pred tolikim mnoštvom nije nimalo lako!

Za služen u pobjedu odnijela je Martina Garić, ali ni ostali nisu bili manje dobri. Tradicija je nalagala i valentinovsku poštu, uzrok mnogih započetih ljubavi, ali možda i prekida. Priredba je ubrzo prošla, na naše veliko olakšanje, i došla je zabava. Konačno smo se mogli opustiti i plesati bez treme.

Kada sve sagledam, priredba je ispala dobra. Ne savršena, naravno, ali čija jest? Najbitnije je da smo se mi dobro zabavili, naplesali, najeli izvrsnih kolača, ali i zaradili novac. Vrijedno iskustvo koje će nam u budućnosti koristiti!

Senna Šimek, 8. razred

54. županijsko natjecanje mladih tehničara – 2012.

U petak 24. veljače 2012. u našoj je školi održano 54. županijsko natjecanje mladih tehničara.

Sudjelovalo je 40-ak učenika od 5. do 8. razreda, a natjecanje je obuhvaćalo 3 skupine:

1. GRADITELJSTVO	Obrada materijala
Strojarske konstrukcije
Fotoamateri
2. PROMET	Zrakoplovni modelari
3. ELEKTROTEHNIKA	Elektronika
Robotika

Nakon natjecanja učenici su se rekreirali sportskim aktivnostima u dvorani naše škole.

Maskenbal

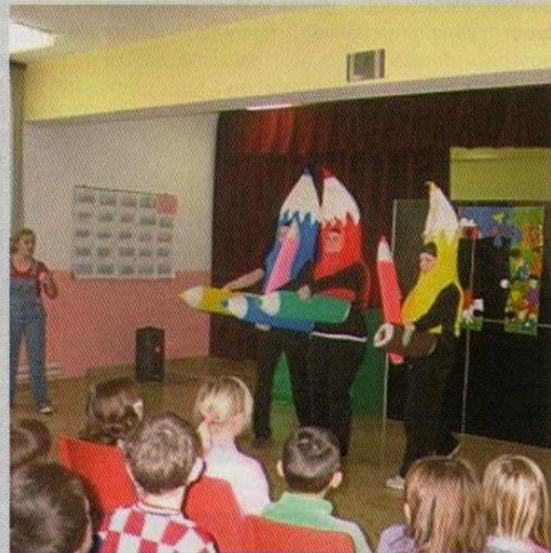
Učenici i učiteljice razredne nastave pripremili su 21. veljače 2012. godine program pod maskama. U programu je sudjelovalo četrdeset maskiranih učenika koji su se predstavili recitacijom, pjesmom i šalom. Žiri je odabrao originalnu masku.

Učenica 3. razreda Laura Josić odnijela je prvu nagradu kao klaun i usput ispričala šalu. Zabavu su upotpunile pjesme učenica trećeg i četvrtog razreda: N. Augustinović, L. Josić, I. Lukić, V. Čugura, K. Dakić, D. Ivčić i T. Bradarac. Mogle su se pojesti i pokladne krafne i popiti sok slušajući i plešući uz najnovije hrvatske hitove.

Učiteljica Svjetlana Moješ

Mjuzikl "The Puzzle"

Srijeda, 7. ožujka 2012., izveden je u našoj školi 50-minutni mjuzikl pod nazivom „The Puzzle“ (hr.: puzzle, zagonetka). Za izvedbu mjuzikla u našoj školi zahvaljujemo organizacijskoj sposobnosti naše bivše stručne suradnice Lidije Stojković koja radi s organizacijom Europe's Children (Djeca Europe). Organizacija Europe's Children (Djeca Europe) posvećena je Voljenju, Pričanju i Učenju djece u Europi. U okviru navedene organizacije grupa američkih studenata (učiteljski smjer), koja je od 4. do 10. ožujka bila i u Osijeku, izvela je mjuzikl za učenike naše škole (1.- 5. razr.).

To je priča o djevojčici koja nema prijatelja i pronalazi posebnu kutiju igračaka. Igračke iskaču iz kutije i uče je da je loše krasti i lagati i da može shvatiti kakav je Bog gledajući Isusa. Mjuzikl je bio izveden na engleskom jeziku što je za naše učenike bio vrlo zanimljiv doživljaj jer nemaju svakodnevnu priliku neposredno slušati izvorne govornike engleskog govornog područja. Izvedba mjuzikla za našu školu bila je besplatna.

Uredništvo

Obilježili smo

Međunarodni Dan žena

8. smo ožujka prigodno obilježili projektom iz matematike *Žene u matematici*.

Učenici 6., 7.a, 7.b i 8. razreda izrađivali su cvjetiče od papira (mnogokuti). Na laticama cvjetiča ispisali su imena najpoznatijih matematičarki kroz povijest: Olga Alexandrovna Ladyzhenska, Julia Bowman, Cora Ratto de Sadosky, Mary Cartwright, Emmy Amalie Noether, Charlotte Angas Scott, Virginia Ragsdale, Sofija Vasiljevna Kovalevska, Mary Everest Boole, Marie Sophie Germain, Maria Gaetana Agnesi, Hipatija, a na listićima cvjetiča istaknuli su: Theano (Pitagorina žena) i Mileva Marić (Einsteinova žena). Prisjetili smo se i ostalih značajnih žena ne samo matematičarki (rijetko se tko bavio isključivo jednim predmetom), nego i fizičarki, kemičarki te općenito žena koje su zadužile čovječanstvo. Učenici su za domaću zadaću dobili istraživački zadatak: istražiti i proučiti čime su se bavile spomenute znanstvenice, posebno doprinos i značaj rada Mileve Marić. Izradom domaćeg rada učenici su i sami primijetili koliko je ženama teže ostvariti zasluge za svoj doprinos znanosti.

Učenici izrađuju cvjetiče...

Imena najpoznatijih matematičarki

Tata protiv, a mami je to OK

Predstavim ću vam našu učiteljicu biologije i kemije **Barbaru Vidović**, ali ne kao vrsnu učiteljicu, već i kao vrsnu međunarodnu nogometnu sutkinju. Rođena je u Našicama 6. 5. 1985., osnovnu školu završila u Zdencima, srednju u Orahovici, a fakultet u Osijeku.

Kada se prvi put javio interes za suđenje?

Prije jedanaest godina, sasvim slučajno.

Je li netko utjecao na Vaš izbor?

Nije nitko. To se najednom dogodilo. Tata je bio protiv jer je smatrao da će mi kao ženi biti jako teško u muškom svijetu, a mami je to odmah bilo OK i od prvog me trenira podržala.

Sjećate li se svoje prve utakmice koju ste sudili?

Sjećam se. To je bila utakmica između pionira NK Papuka i Miljevac. Rezultat je bio 22 : 0. Došao ju je gledati i moj treći razred gimnazije. Bilo je blato, sat mi je stao. Ništa nije bilo kao u knjizi. Za mene je to bio šok. Bio je tu i moj mentor koji je na prvom listu papira zapisao moje pogriješke, ali mi je rekao da ću jednoga dana biti velika sutkinja.

Kada ste položili za nogometnu sutkinju i kako ste napredovali u suđenju?

Položila sam u veljači 2002. U početku sam sudila pionirima, a poslije i seniorima. Položila sam regionalnu pa saveznu kategoriju, a 2011. postala sam međunarodna sutkinja.

Koja Vam je utakmica bila najteža za suđenje?

Ima ih dosta, ali jedna od najtežih bila je u Čadavačkom Lugu gdje su me neprijateljski dočekali. Bila sam kao janje među vukovima. Ali preživjela sam.

Imate li još kakvih loših iskustava?

Imam! Od igrača toliko ne, ali od publike: *Idi kući čuvati djecu! Vataj se igle i konca ili kuhače!* To su uobičajeni povici.

Pratite li statistiku? Koliko ste utakmica do sada sudili?

O da, pratim. Negdje oko 600, ali odvojeno: pioniri, juniori, seniori, žene. U deset godina skupi se.

Kako usklađujete suđenje i rad u školi?

Teško, ali uz dobru volju ravnatelja i ostalih kolega, koji uvijek uskoče kao zamjena, ide. Ovim im putem zahvaljujem.

Pripremate li se za utakmicu kao i za nastavu?

Da. Psihička priprema i tjelesna spremnost tijekom cijeloga perioda.

Je li Vas netko pokušao podmititi?

Novcima ne, ali klubovi znaju reći da im pomognem jer im je ovo važna utakmica, a djeca su me pokušala podmititi flipsom.

Imate li uzor u suđenju?

Moj mentor Gojko Babić. Jako mi pomaže tijekom cijele moje karijere, a od ženskih sudaca Lada Rojc. Prošle je godine bila na svjetskom prvenstvu i sad ide u London na OL.

Imate li neku anegdota s putovanja, s nogometnih terena i slično?

O, da! Zadnja je iz Ukrajine. Na utakmicu nas je pratila policija, a do stadiona je potrebno samo 15 minuta. Upalili su rotirke i svi su nam se automobili micali. Poslije su djeca tražila autogram. To sam prvi put doživjela.

Kakve su Vam ambicije za budućnost?

Europsko prvenstvo, možda i svjetsko, i OL, naravno. Kolegica Lada Rojc svim nam je sutkinjama motivator i ulijeva mi nadu da ću, možda, i ja jednom doživjeti neko veliko natjecanje.

Sa željom da Vam se to i ispunji zahvaljujem na zanimljivom razgovoru.

Helena Kraljik, 7.b razred

„Amadeus - čudo od djeteta“

Izrada plakata

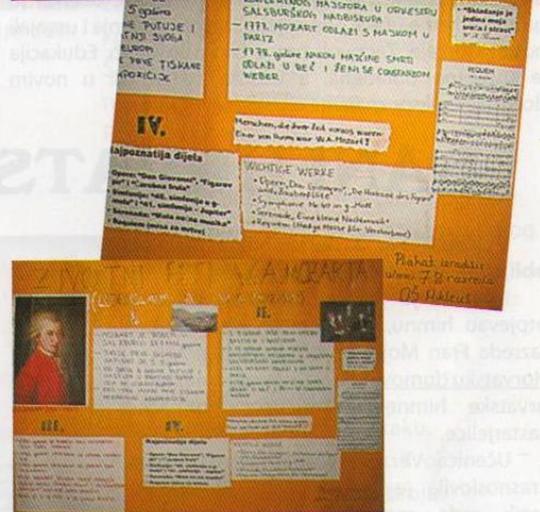

Pretražujemo internet

7. b razred OŠ Mikleuš uključio se u međuškolski projekt „Amadeus - čudo od djeteta“. Naši su učenici izradili plakat s podacima i slikama o životnom putu Wolfganga Amadeusa Mozarta. Projektom se želi upoznati učenike sa životom i djelom glazbenog genija W. A. Mozarta i tako učenicima približiti ljepotu klasične glazbe te ih zainteresirati za nju.

Učenici su izradili plakat u knjižnici OŠ Mikleuš, gdje su blizu izvorima iz referente zbirke i internetu. Učiteljica glazbene kulture Irena Janže i knjižničar Dinko Vekić nadzirali su izradu plakata. Korelacije: glazbena kultura, knjižnični odgoj, informacijska pismenost i njemački jezik.

Jedan je dio učenika pretraživao internet tražeći odgovarajuće materijale i podatke za plakat. Zanimljivo, tijekom istrage našli smo sporne podatke o danu smrti Mozartove majke. Odlučili smo se koristiti podatkom da je 1778. godina godina majčine smrti. Nakon što smo usporedili podatke iz više izvora s interneta - među njima i stranice na njemačkom jeziku - i iz jednog tiskanog izvora, ipak je 1778. godina godina smrti Mozartove majke prevladala kao podatak.

Pozdrav proljeću i Svjetski dan voda

Učenici su razredne nastave 22. ožujka sudjelovali u izvanučioničkoj nastavi kako bi obilježili Pozdrav proljeću i Svjetski dan voda.

Posjetili smo vodu stajaćicu u našem mjestu ućeci i ponavljajući sadržaje vezane uz vode stajaćice, stanja vode, uspoređivanje slatke i slane vode, izrađujući plakate i rješavajući vodene zadatke. Posebnu su važnost učenici 4.razreda posvetili zaštiti okoliša oko vode stajaćice. Učenici 3. razreda uzimali su uzorke barske vode koju će promatrati na sitnozoru u razredu. Vesele proljetne utakmice odigrali su učenici 1. i 2. razreda. Uz veselu pjesmu vratili smo se zadovoljni i ispunjeni novim znanjima u našu školu.

Uskrsna radionica u prirodi

Učenici 3. i 4. razreda sudjelovali su u uskrsnim edukacijskim igrama koje je osmislio Jeremy Bohall, volonter i izvorni govornik iz Amerike.

Učenici su poslušali priču u kojoj su aktivno sudjelovali komunicirajući pokretima i riječima. Sljedeći zadatak bio je pronaći odgovarajuće riječi na zadanu riječ i na taj način ostvariti rimu u pjesmi. Poslije priče natjecali su se u bacanju pisanica te nošenju pisanice u žlici. Učenici su proveli vrijeme učeći, ponavljajući stečena znanja i usvajali nove sadržaje. Zadovoljstvo je bilo obostrano. Edukacija je uspješno odrađena, a učenici su uživali u novim doživljajima i spoznajama o Uskrsu.

DANI HRVATSKOGA JEZIKA

U petak 16. 3. 2012. naša je škola obilježila Dane hrvatskoga jezika.

Izveden je bogat program. Zbor je otpjevao himnu, a potom je učenik VII. b. razreda Fran Mojžeš pročitao Mihanovićevu Horvatsku domovinu objašnjavajući nastanak hrvatske himne te ističući i tumačeći zastarjelice.

Učenica VII. a. razreda Martina Garić krasnoslovlila je pjesmu Petra Preradovića Jezik roda moga. Plakate o povijesti hrvatskoga jezika izradile su i predstavile učenice VII. a i VII. b. razreda Andrea Kovač, Larisa Ljekar, Nikolina Lozer, Barbara Perković i Katarina Jaklić, a plakat s pjesmama hrvatskih pisaca i karikaturama Otona Reisingera o hrvatskom jeziku učiteljica hrvatskoga jezika Marica Kesić.

Zbor je otpjevao pjesmu budnicu Još Hrvatska ni propala, a učenice VII. b. razreda Andrea Ljubas i Helena Kraljik prezentirale su svoj uradak Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskoga jezika (prezentacija u powerpoint-u) vješto povezujući povijest, hrvatski jezik i informatiku.

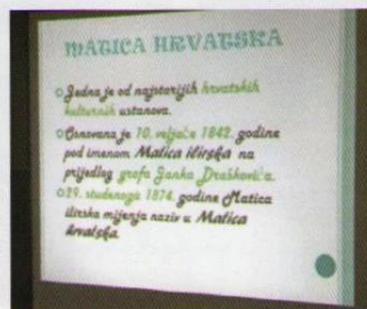
Učenici VI. razreda povezali su hrvatski jezik i likovnu kulturu izradivši slova glagoljice od glinamola.

Glagoljica je spojila i vjeronauk sa svim već spomenutim predmetima kada je učenica Martina Garić prezentirala plakat o Svetoj Braći Ćirilu i Metodu.

Svi ovi sadržaji stali su u jedan školski sat pokazujući da se puno može i naučiti kada se dobro osmisli i animira učenike.

Plakat su osmislile i izradile učenice Valentina i Kristina Dundović, Renata Papučić, Martina Garić (VII. a. razred).

Jedan slide iz navedene prezentacije.

Dan hrvatske knjige i Dan planeta Zemlje

Prigodnim su plakatima učenici 3., 5. i 7.a razreda obilježili 22. travnja povezujući tako predmete hrvatski jezik, likovnu kulturu, prirodu i biologiju.

Učenici 3. razreda obilježili su Dan planeta Zemlje slikajući krajolike našeg zavičaja, pišući poruke u kojima žele istaknuti koliko su naš zrak, voda i tlo u opasnosti. Odlučili su bolje čuvati prirodu i ne onečišćavati je.

Petaši su pokazali svoje znanje o *haiku* pronalazeći motive u svome krajoliku i pretačući ih u lirske minijature na laticama velikih cvjetova koje su nacrtali i naljepili na plakat. Njihove starije kolege sedmaši pohvalili su se svojim *haiku* od prije dvije godine istaknuvši ga na školskom panou uz plakat petaša. Učenice 7.b razreda priredile su prezentaciju *Dan hrvatske knjige*.

Vrijedni su učenici i ovaj put pokazali da im ne manjka kreativnosti ni volje i na taj način poslali poruku i ostalima da slijede njihov primjer. Zaslužili su nagradu, zar ne?

Dan planeta Zemlje: učenici 3. razreda

Kako sačuvati prirodu

Kad bismo šume pitali,
ne bismo puno lutali.
Mi smo djeca nove generacije.
U očuvanju prirode okupimo nacije.
Nek' ptice pjevaju, nek' lete,
nek' radosno bude svako dijete.
Nek' tava raste, nek' cvijeće cvate,
sva prirodna bogatstva da nam se vrate.
Za prirodu se izborimo
i puno ju volimo.
Sačuvajmo šume zelene,
ne bacajmo u njih pelene.
Pustimo potočiće da žubore,
nek' ostane plavo naše more.
Sačuvajmo ono što nam je dao dragi Bog
da živimo bezbrižno, da ne udišemo smog.
Posadimo cvijeće,
ne bacajmo smeće.
Izađimo na livadu rosnu
da nam vjetar mrsi kosu.
Uživajmo na čistome zraku,
zaboravimo kompjutor u mraku.
Pozovimo prijatelje i rodbinu svoju.
Bit će nam ljepše u velikom broju.
Budimo s prirodom jedno
jer ništa nije više vrijedno.
Čuvajmo prirodu, sadimo cvijeće,
osigurajmo život prepun sreće.
Kad bi svatko od nas sačuvao cvijet,

Valentina Jozak, 5. razred

PETICA - list učenika i učitelja OŠ Mikleuš | 23

Pokaži što znaš - kviz znanja

Učenici su razredne nastave na kraju prvog polugodišta, 23. 12. 2011., odmjerili snage u znanju matematike, hrvatskog jezika, prirode i društva, vjeronauka, glazbene kulture i tjelesnih sposobnosti. Kviz znanja su osmislile i pripremile učiteljice razredne nastave: S. Mojzeš, G. Gaća Ćurak, Z. Funtek i T. Sabo. Nositeljica i koordinatorica aktivnosti bila je učiteljica Zdenka Funtek.

Munje, Gromovi i Odlikaši su kombinirane skupine učenika od drugog do četvrtog razreda koji su željeli pokazati koliko znaju i koliko su spretni.

Svi su ostali učenici, kao i učenici prvog razreda, bodrili svoje odabranike.

Najspremnija je i najspretnija skupina Munja odnijela pobjedu i u znanju i u tjelesnim sposobnostima.

Učenici su ponovili sve što su naučili, pokazali su znanje i razumijevanje u ispitanim sadržajima, a nadasve su se zabavili i uživali u druženju s vršnjacima.

Učiteljica: Svjatlana Mojzeš

ZANIMLJIVOSTI

Hokus - pokus

Crna mamba pred zapanjenim učenicama

Nikad ne reci nikad

Da je učenička znatiželja velika, a upornost da se isplati, potvrdit će i ova naša, nadamo se zanimljiva, priča.

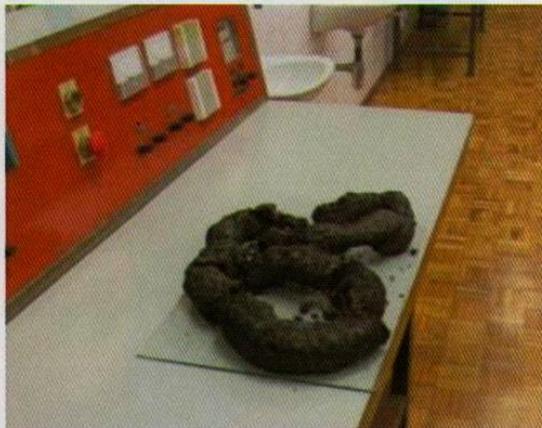
Srijeda je, 15 sati. Mladi kemičari u školi pred novim izazovima. Hoćemo pokus!

Učiteljica nam je Nada pričala o zanimljivu pokusu sa stručnog skupa učitelja kemije, ali i da njoj taj pokus nikada nije uspio. Bili smo uporni i uspjeli nagovoriti učiteljicu da mi pokušamo izvesti *neizvedivo* uz njezinu asistenciju.

Sav pribor i sastojci začas su bili pred nama: tarionik, menzura, keramička pločica, pijesak, šećer, natrijev hidrogenkarbonat (soda bikarbona), etanol i šibice.

Izmiješali smo 5g sode bikarbone s 32,5g šećera. Nasuli pola zdjelice pijeska i u sredini načinili malo udubljenje u koje smo ulili 50 ml etanola. Dodali smo smjesu šećera i sode bikarbone te oblikovali stožac. Odmaknuli smo bočicu s alkoholom da se ne bi zapalilo. Zdjelicu smo stavili na keramičku pločicu, kako bismo spriječili zagrijavanje stola, i oprezno zapalili smjesu šibicom... Odbrojavanje je počelo.

Nakon 10 – 15 minuta polako je izlazila ona – *crna mamba*. (Za one koji ne znaju to je najotrovnija, najagresivnija i najbrža afrička otrovnica.)

Radosti i uzbuđenju nije bilo kraja, kako kod nas učenika, tako i kod učiteljice. A *mamba* je rasla i rasla i skoro dostigla veličinom i debljinom onu afričku.

Sada nas gleda iz staklene vitrine u učionici kemije i nije nas nimalo strah jer, ipak, između nje i nas je – staklo.

Mladi kemičari: Tamara Pavlović, Viktorija Pejazić

Zviježđa

Što su zviježđa?

Zviježđa su područja kojima je nebo podijeljeno zbog lakšega prepoznavanja zvijezda, galaksija i dugih objekata na njemu. U dalekoj prošlosti, prije nego su se pojavili teleskopi, prvi su astronomi grupirali zvijezde u sheme zamišljajući da njihovi oblici izgledaju kao bogovi, heroji i svete životinje iz narodnih bajki.

Mars

Mars je planet na kojemu nema života. Njegova crvenkasta boja potječe od prašine oksida željeza (slične hrđi). Na Marsu se nalaze ogromni vulkani i duboki kanali. Na temelju nanosa, blata i mulja koje je nanijela voda, pretpostavlja se da su na Marsu nekada postojale rijeke, jezera pa čak i mora. Jedina voda koja se zadržala na površini nalazi se u ledenim kapama na polovima.

Jesenska

Predjesensko jutro
dovelo je bablje ljeto
u moj kraj.

Svilene niti dodiruju
mi lice, al' ne smeta mi to.

Vrijeme je stalo
u krošnji zlatne
breze.

Divim se i
čudim ljepoti.

U sumaglici
dozreli grozd
zove jutarnju
rosu.

Samo vjetar, šaptač,
podsjeća me
da je jesen
tu...

Vrijeme je stalo
u krošnji
gole breze,
a niz moju
ulicu
ojesenio put.

Fran Mojzeš, VII. r.

Nikolina Augustinović, Ivona Lukić, Gabrijela Jelačić, Martina Križančić, Mario Martinović, Valentina Čugura, 3. razred

ZAUSTAVLJENI TRENUTAK

Polako se rađa novi dan. Sunce stidljivo izviruje kroz tmurno, maglovito jutro obećavajući još jedan lijepi jesenji dan.

Prohladan vjetar sa sobom nosi uvelo lišće i mirise dozreloga grožđa. U daljini se čuju zvuci berača i traktora. To vrijedne ruke naših roditelja, djedova i baka ubiru plodove svoga rada. Žarko, ljetno sunce na njihovim je licima i rukama ucrtalo po koju boru, ali po osmijehu i veselom čavrljanju prepoznajem veliku radost zbog obilja plodova. Širom otvorenih očiju promatram tu ljepotu prirode, njezinu razigranost boja. U kosi osjetim vjetar i lišće koje nosi sa sobom. Tako na krilima vjetra odlutam u prohujalo ljeto. Sjetim se vrelih ljetnih dana, druženja s prijateljima i prvih ljetnih ljubavi. Gle čuda!

Dok tako plovim po minulim danima, odnekud dođe novi vjetar i sa sobom donese miris pečenih kestena i čaroliju misli odnese u nepovrat.

Helena Kraljik, 7.b

Provirilo malo pile

U gnijezdu od sijena, jednog petka ujutro, iz jajeta izvirilo malo pile. Svi iz kokošinjca su ga začuđeno gledali.

Ono se nasmiješilo mami koki, a ona njemu također. Bila je to ljubav na prvi pogled između mame koke i pileta. Odmah je htio ići u dvorište na svjež zrak. Majka mu je to dopustila. Izenadio se ljepoti prirode: šarenom cvijeću, bujnoj travi, plavom nebu i bistrom potoku.

Bio je sretan što je provirio iz jaja i upoznao divni svijet.

Karla Marija Mojzeš, 2.razred

Proljeće

Proljeće je svanulo.

Biljke su izrasle na sve strane.

Sunce je već odavno izašlo, a ptičice kruže nebom.

Stabla su okićena lišćem i ptičjim gnijezdima. Potočić je opet krenuo teći, a na livadama je cvijeće raznih boja.

Pčele se vesele što će praviti med, a rode što će imati svoje mlade.

Niko Blažević, 3.razred

KVIZ

NAJČEŠĆE MUŠKO IME: _____
 KOJI SE PLANET NAZIVA CRVENI PLANET: _____
 KAKO SE NAZIVAJU KORALJNI GREBENI: _____
 KAD JE NASTALA ZEMLJA: _____
 NAJVIŠI VRH VELEBITA: _____
 VULKAN NA ISTOKU SICILIJE: _____
 ZEMLJA TULIPANA: _____
 PRVI HRVATSKI PREDSJEDNIK: _____
 NA KOJA SU DVA JAPANSKA GRADA AMERIKANCI
 BACILI ATOMSKU BOMBU: _____
 ZEMLJA IZLAZEĆEG SUNCA: _____
 NAJPOZNATIJA ULICA U DUBROVNIKU: _____
 PJEŠČANA BRDA U PUSTINJAMA: _____

0-5 SJEDI I
 GRIJ STOLICU
 6-8 MOŽE TO
 PUNO BOLJE
 9-12 ODLIČNO

ODGOVORI
 1. IVAN
 2. MARS
 3. ATOLI
 4. 20-12 MILIARDI GODINA
 5. VAGAŃSKI VRT
 6. ETNA
 7. NIČOZEMSKA
 8. FRANJO TUĐMAN
 9. HIROŠIMA I NAGASAKI
 10. JAPAN
 11. STRADUN
 12. DINE

Proljeće je stiglo

Proljeće je stiglo. Puno je cvijeća i ptica koje pjevaju. Krošnje pupaju i cvjetaju, a ptice selice se vraćaju s juga.
 Sunce je otjeralo crne oblake.
 Trava sve više raste, a visibabe svoje bijele latice otvaraju.
 I ljubičica pokazuje lice.
 Ubrzo će ozelenjeti stabla bez lišća.
 Svako dijete voli proljeće. Proljeće je puno veselih boja i radosnih igara.
 Volim proljeće zato što je puno ljubavi.

Ivona Lukić, 3.razred

Vaza s ivančicama

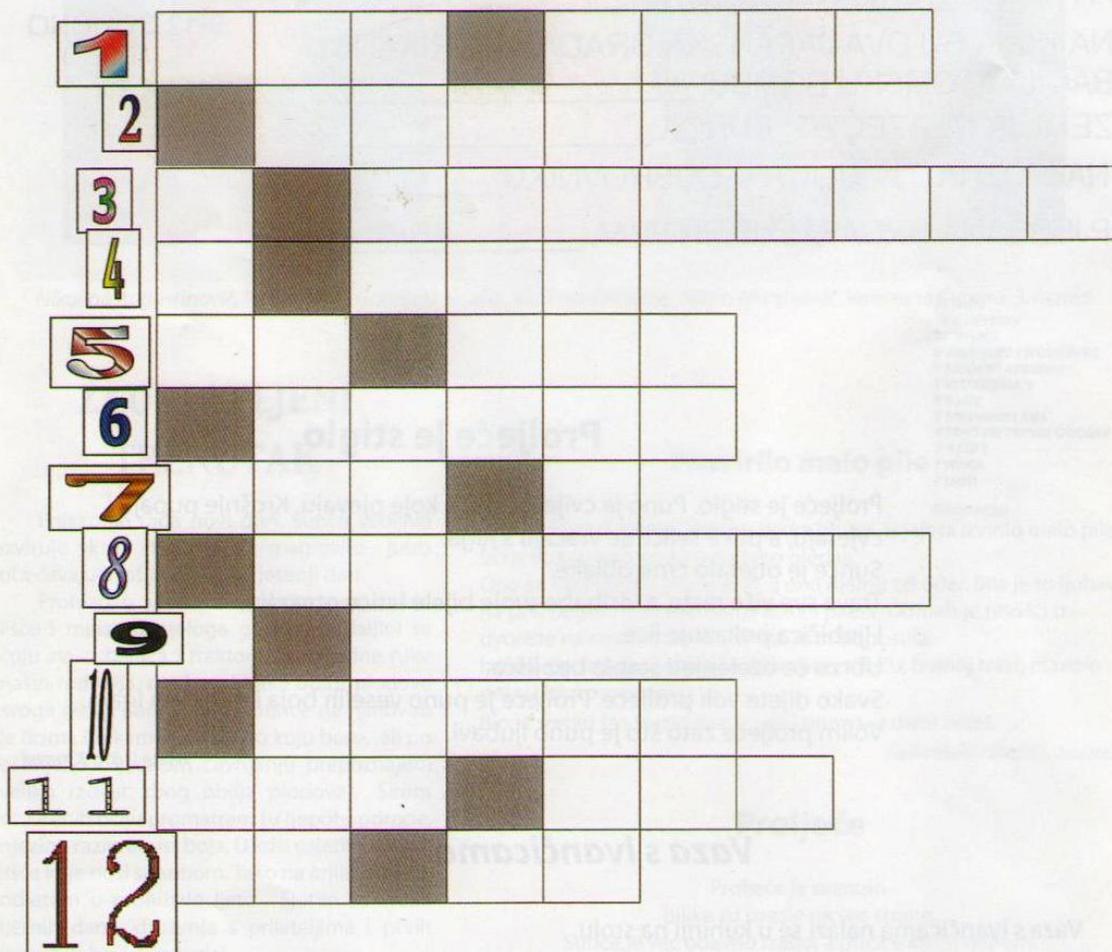
Vaza s ivančicama nalazi se u kuhinji na stolu.
 Široka je i kvadratnog oblika. Staklena je i prozirna. Često je puna ivančica.
 Ivančice su slične mirisnoj kamilici i tratinčici. Latice su im meke i bijele.
 Na stabljici je mnogo malih listova. Listovi su čvrsti i glatki, a na krajevima zaobljeni.
 Volim gledati snježno bijele ivančice u vazi na kuhinjskom stolu.

Esmeralda Milaković, 3.razred

Svaštarića

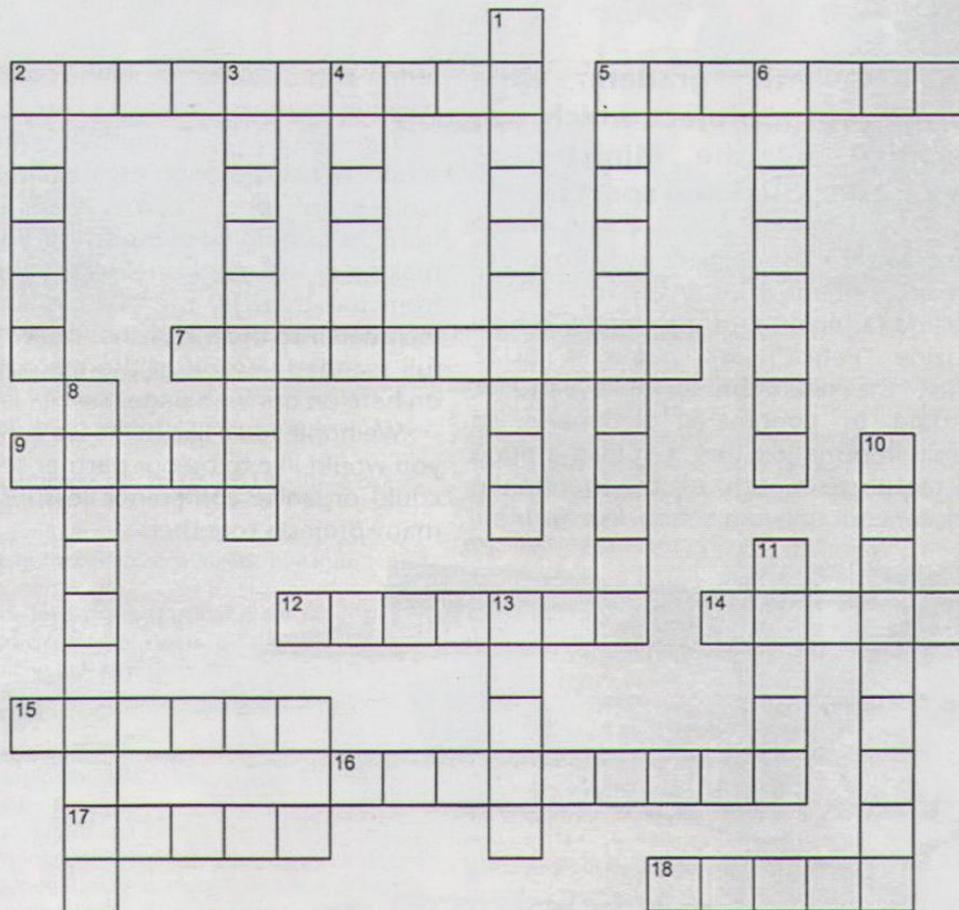
Oblikovanje u prostoru, 3. razr.:
A. Garić, M. Martinović, G. Jelačić,
M. Križančić, V. Čugura

1. ..., sadašnjost, budućnost; 2. Čitamo ih; 3. Glavni je u informatici; 4. Nose ih i muškarci i žene; 5. Tropsko voće; 6. Rano domaće voće; 7. Ljeti se u njemu rashlađujemo; 8. Bivši glavni grad Hrvatske; 9. Ura; 10. Brzo hodati; 11. U njoj čuvamo olovke, gumice...; 12. Boja neba
RJEŠENJE: U OSJENČANIM POLJIMA

Ordinal Numbers

Easy Crossword Puzzle

Free crossword puzzles at www.elcivics.com

ACROSS

- 2 14th
- 5 7th
- 7 18th
- 9 1st
- 12 12th
- 14 9th
- 15 2nd
- 16 16th
- 17 3rd
- 18 10th

DOWN

- 1 13th
- 2 4th
- 3 20th
- 4 8th
- 5 17th
- 6 11th
- 8 19th
- 10 15th
- 11 6th
- 13 5th

SCHOOL PROJECT:

SCHOOL MAGAZINE "BUZZ"

The seventh graders were involved into a project which was proscribed by the Ministry of science, education and sports.

The aim of the project was to make a mainly handwritten/-drawn school magazine (additional to our regular school magazine "Petica"). Its name is BUZZ because the definition for that word is, according to Longman's dictionary: an informal information that is spread around from mouth to mouth. All the mentioned topics concern only our school like: fashion,

funny page, sports, problem page, gossip page and writer's and poet's corner.

The project was finished within two school hours, although the materials for the writer's and poet's corner were collected from the beginning of the school year till the making of the magazine. All the best works from the third till the eight graders were included into the magazine. You will see the full scanned version of the magazine soon on here on our web page.

We hope you'll like it! Please contact us if you would like to be our partner school. We could organise conference lessons and do many projects together.

viđena očima razrednice Barbare Vidović

Stil i urednost joj je drugo ime. *Antonija Borković*
Uvijek glavna - jednostavno šefica! *Ana Dujmić*
Mora biti zaljubljen, inače ne prolazi popravak. *Matej Đurić*

Obožava zaljubljene, biti zaljubljen i voditi se za ruke! *Tomislav Giber*

I mi imamo svoju Brezu. *Magdalena Hranj*
Izgleda jako ljutito, ali joj srce nikada nije ljuto.

Martina Hucman

Toliko tiha da joj ponekad i tišina zavidi. *Monika Ivček*
Jaklič zna gdje su najbolje palačinke!! *Mario Jaklič*
Iz jedne obične igre okrenulo se sve. *Josip Jančić*
Ako želite kredit, savjet: odgovornost je tu. *Ivana Jelačić*

Draga, nježnja, neizbježna... *Amalija Kiš*
Dajte mu motiku, budak, sataru, može sve, ali učiti matematiku ne. *Filip Kribl*

Čardak ni na nebu ni na Zemlji! *Matea Medved*
Obožava šoping i Split! *Valentina Papučić*
Poslije Ante pedagoške su mjere smiješne! *Ante Pejić*
C. Ronaldo pored Josipa ostaje u sjeni. *Josip Pejić*
Kako odrasta, sve je atraktivniji. *Antonio Pranjić*
Nisam ja - s osmijehom na licu! *Marijan Potočnik*
Kada zacrta cilj, svojom upornošću i samozatajnošću ga ostvaruje. *Dona Stubičar*

Jedna, jedina i neponovljiva! *Senna Šimek*
Ona koja zna što želi i slijedi svoje snove. *Nikolina Tonc*

NAJUČENICA NAŠE ŠKOLE

Zovem se Senna Šimek. Ime sam dobila po vozaču Formule 1 A. Senni. Nekako mi se činilo da sam pomalo obilježena imenom jer bi se svatko, tko bi ga čuo, iznenadio.

Najmlađa sam u razredu, rođena 17. 7. 1998., no to mi nije nikad previše smetalo. Moj prelazak iz male slinave bebe u trčecu djevojčicu obilježila je moja sestra, koju

obožavam. Kada sam svima u obitelji dosadila, poslali su me u vrtić „ZEKO“. Tamo sam provela vrlo sretne dane svog djetinjstva. Iako mi je bilo super, otišla sam godinu dana ranije iz vrtića u malu školu. Upoznala sam sve odlične ljude iz razreda: Moniku, Valentinu, Toniju, Rokiju, Ninu, Amaliju, Tonku, Tomislava, Antu, Marijana, Filipa, Donu, Magdalenu, Marinka, Josipa Jančića,

Mateja, Anu, Martinu, i Ivanu, a kasnije, u drugom razredu, Mateu. Oni su obilježili sve moje faze osnovnog školovanja i odrastanja. Mi smo oni „sretnici“ koji su promijenili čak 7 razrednica! No, na početku 6. razreda došla je učiteljica Barbara Vidović. Prošlo je dosta vremena dok je uspostavila kontakt s nama jer smo bili vrlo nepovjerljivi, ali sada s pravom mogu reći da smo pravi „drugari“. Kako često u razredu bude galama jer se svatko bori za svoj stav, razrednica mora upotrijebiti svoju slavnu uzrečicu „Košava, košava, narode!“.

Jedan od najljepših trenutaka u naših 8 godina je definitivno maturac u Split. Noćna kupanja, odlične palačinke, ljetne ljubavi, opušteni učitelji... Slavno smo ponijeli titulu za najgori razred u svim kategorijama. Najgore ocjene, grozno ponašanje, česte rasprave s učiteljima... Ali to nas nikad nije previše diralo.

I sada, na kraju, kada svatko odlazi nekim svojim novim putem, mogu reći da mi je bilo drago biti dio ove cjeline, generacije 2004.-2012. Iako sada krećem u neke nove izazove, upoznajem neke nove ljude, uvijek ću se sjećati svog razreda jer oni su me formirali kao osobu.

Senna Šimek, 8. razred

